

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 245.

Duminică 3 (15) Noemvre.

1885.

Brașov, 2 Noemvre 1885.

De câte ori a fost vorba despre relațiunile dintre Români și Unguri, totdeauna am spus, că presa maghiară contribuie mai mult la înăsprirea acestor relațiuni prin metoda ei d'a suspiționa și înegri faptele noastre fără nici un tameniu, ațîțându-ura poporului maghiar în contra Românilor.

Nu numai odată am fost atacați cu înverșunare, mai ales de foile din Clușiu, pentru aceste afirmări. Nu ne așteptăm ca tocmai acum să ni se dea o deplină satisfacțiune chiar de o foia guvernamentală, care era în rândul celor ce ne combăteau fără motiv și ațîțau mereu în contra noastră, numindu-ne dușmani ai statului.

Acastă foia e „Magyar Polgar“ din Clușiu.

Se poate că guvernamentalii din Clușiu au primită vr'unu semn de la d. Tisza, ca s'o mai slăbescă cu alarmările și suspiționările sistematice, ce le urmăresc de unu șir de ani încôce, căci, grația acestor svêrcoliri nedemne în presa maghiară, s'a dus vestea și povestea în lumea largă că totă Transilvania n'ar fi decât o tabără de revoluționari și irredentiști.

Nu se mai pot aduna la unu loc doi Români, dice „Magyar Polgar“, ca să nu se facă veltă în presa maghiară, că ei aru conspira în contra statului.

Mărturisirea acesta caracterisază de minune situațiunea în care ne aflăm. Dér decă foia maghiară se încercă acum a desvinovați guvernul dîcîndu că nu el, ci numai presa maghiară a introdus sistemul de suspiționare, atunci ni se pare că face o încercare zadarnică de a spăla pe arapă de negrela pelii.

Noi scim, că presa maghiară totdeauna a cântat totu pe aceeași cordă, ce au întins'o ministrii și deputații maghiari în dietă. De aici s'a lățit fama în țară, că Români aru fi dușmanii statului, pentru că pretind și ei egala îndreptățire.

Décă „Magyar Polgar“ ia ađi în nume de réu preseii maghiare, că vede în totu Românul cu carte unu „irredentist“ și că ne suspiționeză făr' de nici unu motiv, atunci se ne ierte decă îi aducem aminte, că înainte de faimosa proclamația nu eram mai puțin suspiționați, numai că atunci nu ni se dicea „irredentiști“, ci Daco-Români, agitatori periculoși, dușmani ai statului și soboli, cari lucră pe sub pământ.

Credem că voru concede cei dela foia clușiană, că epitetele, de cari se servesc compatrioții noștri față cu noi nu hotărăscu nimic, ci hotărăscu numai sistemul de calumniare și de suspiționare care poate avé urmările cele mai desastrose.

Dacă acestu fatalu sistem e să cadă, atunci trebuie să cadă cu el nu numai invinuirea de irredentism, ci și invinuirea de dacoromânism, de dușmăniă contra statului ș. a. Cu măsură jumătățite réul nu se poate delătura.

Dér s'ascultăm pe „Magyar Polgar“, care în numărul său dela 12 Noemvre scrie sub titlul „Vechi aparițiuni“ următoarele:

„Cei ce își aduc aminte de stările din 1848, cum erau la început, și cetesc în presa de astăzi evenimentele timpului de față, voru dice că atunci „tocmai așa s'au început lucrurile“

„S'a întemplată p'atunci ici și colo câte ceva, s'a cercetat lucrul și după aceea s'a găsit că evenimentul nu e de natură politică“.

„Și acum — spun mulți — e tocmai așa. Ici și colo se întemplă câte ceva, se fac cercețări și apoi se publică, că totu ce s'a scris în pressă este fără de basă.“

„Dér impresiunea, ce a produs'o prima relatare asupra inimei omului, desmintirea n'a putut'o șterge niciodată pe deplin. Fiecare relatare a lăsat după sine o urmă mică ôcreare, din fiecare a eșit câte puțin venin, care a amărit inimele.“

„Rămâne amăritu Românul (oláh) și Maghiarul. Românul de aceea, pentru că amă cutezat alu acusa, Maghiarul de aceea, căci da de cumva desmintirea nu e tocmai ce e și a servit numai pentru liniștirea spiritelor?“

„Conducătorii preseii maghiare aru trebui să judece lucrul pe basa cunoscîntelor lor psihologice.“

„Omenii preseii maghiare sunt domni situațiunei, de aceea nu trebuie să publice sciri sensaționale. Scirile sensaționale, decă se revocă, strică védei foii.“

„Décă ici și colo se întemplă fapte criminale, n'ar trebui să se lege de naționalitate séu de religiunea făptuitorului. Fiecare popor și fiecare confesiune are, durere, în sînul ei destui ômeni miși.“

„Rêutatea nu e încă privilegiul nici unei națiuni. Acastă meseriă, durere o exercéază fiecare popor, nu ca popor, ci indiviđii în contul lor propriu.“

„Tocmai de aceea presa maghiară altfelu trebuie să procedă în lățirea și publicarea de sciri sensaționale.“

„Și atunci încă, când scie că lucrul e de sigur astfel cum i se raportéază, să o spuă cu rezervă, că ceea séu ceea faptă are unu caracteru politicu.“

„Căci asemeni svêrcoliri în pressă au o influință stricaciósă asupra masselor. Décă cu proclamația irredentei care e o operă infamă în felul ei, n'ar fi alarmat totă lumea, astăzi în ținutul Otenbaiei n'ar luca juđii instructori, și sínódele bisericesci nu ar fi botezate ca conventicule revoluționare.“

„Astăzi lucrurile au ajuns așa departe, că doi Români nu pot vorbi între dênșii, ca să nu atragă suspiționea asupra-le.“

„In afaceri bisericesci, foru preotesci, cari sunt compuse totu din preoți, cum sunt cele matrimoniale, nu se pot întruni ca să nu provôce cercetări în urmă-le.“

„Nu se face o nuntă, nu e sêrbătore populară, ca să nu-și inchipuiască acolo irredenta, unu indiviđi escentricu au véđut încă ici și colo și puși.“

„Jocul acesta e uritu jocu.“

„Concetățenii nostri români ne urăscu, precum am uritu noi pe Nemți după revoluțiune. Sistemul spionagiului, respective sistemul de suspiționare au avutu urmări grozave.“

„Acestu sistem de suspiționare nu guvernul, ci presa maghiară îl urmăresce și lu practică.“

„Presa maghiară a apărut totdeauna libertatea; a stat totdeună în serviciul ideilor liberale. Să le servescă și acum și să nu uite că ofensăm în mare măsură pe toți aceia, contra căroră redicăm acuzări nedemne.“

„Presa se persecute faptele rele decă e sigură de existența lor, dér să nu acuse nișiodată de crimă pe cei nevinovați, căci atunci ea pășesc pe tărêmulu teroristicu.“

prin inimicițiile dintre Serbia și Bulgaria face „Telegraful“ în următorul articol:

Scirile dela frontaria bulgaro-sêrbă sunt din ce în ce mai îngrijitoare, pe fiecare și vin plânger, și din Sofia și din Belgrad, Sêrbii se plâng de cruđimea bulgarilor, acesția de necontentele încalcări ale sêrbilor. Mic scărmanături între posturile militare dela frontaria au și avutu locu.

Nu mai pôte fi indoială, situațiunea e atât de încordată încatu, dintr'unu moment în altu, se pôte resolva intr'unu conflict din cele mai sângerose, ale căru urmări sunt incalculabile.

Cu tôte cele ce s'au spus până acum, e imposibilu de descoperitu cauzele acestei situațiuni, s'a đis mereu, că Serbia vede în unirea celor două Bulgarii unu pericolu pentru dansa și că ea cere séu revenirea la statul quo, séu compensări. Dér până ađi și afară de Anglia, tôte puterile voru reintôrcerea la statul quo ante, atunci ce vrea Serbia? Unde e autorul moralu séu materialu al acțiunii sale?

Ș'apoi, chiar în casul când puterile aru ratifica unirea bulgară, pentru ce Serbia aru căuta pricină Bulgariiei? Și cum aru puté s'o facă fără a irita pe puteri?

S'a mai đis, că Serbia are pretenții asupra districtelor bulgare Trn și Sofia, fiindcă fondul poporațiunii din acele districte aru fi sêrbe. Mai înteu, acesta se contestă categoric din partea Bulgarilor, și alu doilea, aceste districte n'au fost cucerite de Bulgaria, ci cedate ei, pentru o rațiune séu alta, de tratatul din Berlin. Cum se impacă aceste pretențiuni cu respectul afișat de Serbia pentru tractatele în ființă?

Oru cât și-aru trudi cineva mintea, atitudinea Serbiei este și rămâne neintelésă.

Pôte — și acastă ipotesă e cu totul și cu totul în defavorea Serbiei — purtarea sa de ađi e o urmare fatală a greșelilor făcute din capul locului. Când Serbia afirma că dorește reintôrcerea la vechia stare de lucruri, ea nu era de loc pêtunsă de credință, că acastă soluțiune va reuși, inchipuindu-și, că puterile favorabile principiului naționalităților, voru consfinți unirea Bulgarilor, a și mobilisat armata pentru a le sili să-i dea compensări și a fi gata să le primescă.

Ipotesa pare adevérată decă ne aducem aminte cu câtă grije guvernul sêrbu s'a ferit multu timp să spuie contra cui mobiliséză; cabinetul din Belgrad era în neputință să dea asemeni lămuriri.

Cum se întemplă tot-d'auna în asemeni împrejurări, fiă din cauza escitării, fiă din cauza jertfelor ce trebuie să-și impue pentru a ține pe picior de resbelu o armată întregă, națiunea sêrbă a început să fiă nerăbdătoare și să impingă pe guvernul la o acțiune — indiferentă contra cui. Și neindrăsnind să se aventureze în Serbia veche, căci puterile voru restabilirea statului quo, guvernul sêrbu nu găsește altu obiectu pentru a descărca escitarea nervosă a națiunii de cătu Bulgaria.

Greșela, pentru guvernul sêrbu, constă în aceea că n'a intrat în Serbia veche imediat după 6 Septemvre; o dată acolo, regele Milanu, ca și principele Alexandru, ar fi putut să aștepte în liniște hotărirea puterilor.

Dér, greșela s'a făcut. E vorba acum să esaminăm, cari pot fi urmările unui conflict cu Bulgaria.

Nu e greu de înteles, că urmările unui conflict bulgaro-sêrbu numai desastrose pot să fiă. În primul loc, se amănă indefinitu soluțiunea parțială, ce s'ar fi putut efectua acum, a cestiunii orientale. În alu doilea loc, se dă nascere unei dușmăni fără margini între două state vecine d'aceasi rasă, alu căroru principalu interesu e să trăiască în cea mai bună armonie. În sfîrșit, ambele țeri voru suferi însemnate perderi materiale; căci Sêrbii nu se pot aștepta să câștige cele două districte, când totă lumea dorește, și chiar ei în aparență restabilirea statului quo.

UNIREA BULGARILORŪ.

Telegramele cele mai noue:

CONFLICTULŪ SERBO-BULGARŪ.

O nemerită aprețiare a situ. făcut

După raportul comandantului unei trupe bulgare, ce se trimisese în contra unei trupe sârbesci, care ocupase teritoriul bulgar, Sârbii se retraseră peste graniță, lăsându-și sentinelele lor împrejurul punctului dela graniță Crnivich; acestea observându pe oficerul bulgar, *impuşcară* asupra lui dér fără rezultat.

Filipopolu, 12 Noemvre. Cu mai mare grabă se făc *înarmări* atât în contra Sârbilor, cât și în contra Turcilor. Granița rumeliotă-turcescă se ocupă din nou; două regimente de infanterie rumeliotă și cinci regimente de rezerviști se trimitu aq̄ acolo. — Excluderea prințului Alexandru din armata rusă a strinsu și mai multu poporul împrejurul lui.

Belgradu, 12 Noemvre. Din *pregătirile militare* se conchide, că se grăbesce acțiunea. A doua chemare se presintă la comanda de întregire și plăcă imediatu la graniță. Vaporul „Deligrad” transportă trupe din Semendria la Radujevac. La riulu Timocu se face unu podu de pontone pentru o eventuală demonstrațiune în contra Vidinului. Școlile și oficiile din localitățile dela granițe sunt închise.

Bucuresci, 12 Noemvre. Din Sofia se anunță de eri, că acolo s'au prinsu de populațiunea bulgară mai mult *agenți streini*, cari agitau în contra prințului

Fiume, 12 Noemvre. Celu dinteu transportu de 350 de cai, cumpărați din Ungaria de guvernul grecescu, a sositu aci și plăcă mai departe spre Grecia.

Petersburgu, 12 Noemvre. Consulul generalu Sorokin a plecatu Marți în Constantinopolu. După cum spune „Novoje Vremja”, elu a primitu ordinu să se întorcă la Filipopolu și să se reia oficiulu. — „Grașdanin” dice, că rezolvarea cesiunii rumeliote este o *luptă între Rusia și Anglia*; acesta din urmă are mai multu sorti de isbëndă.

Constantinopolu, 12 Noemvre. Mișcările trupelor turcesci la granița rumeliotă pară a fi definitiv terminate. Mai multu colonel din statulu majoru generalu turcescu, însărcinați cu comanda de brigade, au plecatu din Constantinopolu la granița rumeliota.

Arta, 12 Noemvre. Până la 1 Noemvre erau concentrați aci cam 5000 de omeni, trupe turcesci. Turcii facu aproape de Arta (Albania) cu mare grabă șanțuri.

Salonicu, 12 Noemvre. Aci domnesce o activitate militară extraordinară și sosescu în fiăcare qi trupe turcesci, care se trimitu în grabă la granița grecescă. Ele se concentrează mai cu sémă împrejurul *Prevesei* și pôte că s'au adunatu până aq̄ 20,000 de omeni.

Londra, 12 Noemvre. Conferința a hotărîtă, că se se provoce prințul Alexandru a se întorce la Sofia. Până la restabilirea séu modificarea statului *quo ante*, va administra Rumelia ostică unu *comisar u turcescu*.

SCIRILE DILEI.

Din *Deva* ni se scrie: „La 11 Noemvre n. s'a ținutu acolo controla rezerviștilor batalionului 19 de honveqi. După ce s'au adunatu feciorii, unu ofiteru a începutu a le ceti numele, dér forte schimonosite: Ionu în Iános, George în Gyuri, Nicolae în Miklos ș. a. Fe-

ciorii, nesciind cine-i Iános, Gyuri, Miklos, nu răspunseră nimic. Oficerulu începă atunci a-i striga din nou: Ionu Ștefănescu! — Aici! — Nô moi, se stye, ke pe tînye kema acum Ștefănescu Iános. — Dumitrescu George! — Aici! — Tu inke stye, ke pe tînye kema acum Dumitrescu Gyuri. Și așa mai departe. Acum se nasece întrebarea, că în casu de mobilizare, când Ștefănescu Iános, Dumitrescu Gyuri ș. a. voru fi chemați și nu se voru presenta, sciind că ei sunt botezați Ionu, George ș. a., fi-vorü ei considerați ca desertori? Lucrul e într'adeveru curios.” — Unu soldatu bêtrenu.

—0—

În ȋiarele maghiare și maghiarone din Timișora citește „Luminătorulu”, că pretorul cercului Răcașiu, Const. Lazaru, a colectatu în același cercu 44 fl și i-a trimis „Kulturgylet”-ului din Klușiu. — Iartă-i lui Dómne, că n'a sciutu ce face.

—0—

Totu acele ȋiare anunță, că d. Oprișu Peter, secretaru telegrafistu în Timișora, la invitarea d-lui Iokai a intratu în șirulu ilustrilor literați, care conlucra la marele opă alu dironomului: „Austro-Ungaria în cuvinte și icône.” D-lu secretaru Oprișu va scrie unu studiu mai voluminosu etnograficu despre Românii din Ungaria de sudu, specialu despre cei din comitatulu Timișului. Totu elu va compune și o grupă caracteristică a poporului român. Sunt unii, cari își inchipesc, ȋice „Luminătorulu”, că d. Oprișu, care numai de vr'o trei ani se preâmbă prin Timișora, érá comitatulu nu l'a studiatu nici când încă, va simți în sine atâta modestia, ca să decline dela sine o astfel de însărcinare făcută dreptu refugiu în momentele din urmă, sciind că totu ce pôte oferi nu este lucru demnu și corăspunđetoru, ci numai o cârpeală.

—0—

„Concordia” hotelu cu catenea, restaurațiune și parcu, proprietatea comunei bisericesci gr.-or. rom. din Lugoșu, se deschide Duminecă în 15/3 Noemvre 1885. La serbarea deschiderii s'a invitatu multă lume. Să recomandă călătorilor odăile spațioase, restaurațiunea bună, catenea elegantă și proviziunea efină.

—0—

Din *Puiu*, comit. Hunedóra, se scrie, că nisce țărani din Mica avură în ȋilele acestea o afacere la tribunalu din Puiu. La întorcerea lor spre casă inopțară pe drumu la o stână în munți. A doua qi plecară mai departe pe jos. Pe drumu însă, fiindu frigu, îi apucară o furtună violentă, țărani se siliră a merge mai departe, ca să ajungă câtu mai curëndu éráși la o stână. După câtuva timp, unul dintre ei nu mai putu merge; ceilalți doi îl duseră mai departe, dér când ajunseră la adăpostu, țăranelu érá înghețatu. În munți zăpada e înaltă de unu metru.

—0—

Ca în toți anii în ȋiua de sf. Martin, așa și în anul acesta o deputațiune a comunității israelite din Pojunu s'a dusu la Curtea din Viena, dându monarhului șese *gâsce*, puse pe tave de argint și legate cu panglice tricolore unguresci. Trei din ele le-a datu monarhulu părechei princiare de coronă.

Din Pesta i se scrie fôei vieneze „Fremdenblatt”, că de câtuva timp se observă între membrii asigurați ai „Reuniunii funcționarilor” austro-ungari unu curentu, care țintesc ca conducerea și administrațiunea să se separe, adecă să i se dea o *formă dualistică*. Curentulu l'au provocatu funcționarii unguri. Ei ceru, ca în conducerea reuniunii să fiă reprezentați în modu corăspunđetoru membrii unguri, publicațiunile, apelurile, foile volante, dér mai alesu raportulu socotelor și protocolulu adunării generale a reuniunii să se publice și în limba maghiară și că pentru membrii unguri să se editeze unu ȋiaru maghiaru. Unu comitetu e însărcinat cu executarea acestor puncte, ér în casu când s'ar respinge cererile lor, atunci să lucreze într'acolo, ca membrii unguri să se separe cu totul de institutul din Viena și să înființeze o nouă reuniune cu administrațiune ungurescă.

—0—

„Răboiulu” scrie, că *jidovulu* Abram Galfunchel s'a prezentatu la gara Filaretu din Bucuresci cu 10 colete, pe care voia să le expedieze ca marfă de manufactură; dar s'a constatat, că acele colete nu erau umplute cu marfă, ci cu cărămăqi. Érá unu „nighistoru” cinstitu.

Din ȋinutul *Betlenu* Nov. 1885.

Stimate D-le Redac'oru! Călătorindu cineva din orașele cele elegante europene în țera Ardealului — pământu locitu mai numai de Români — și aruncându-și privirea peste satele și domiciliile cele modeste ale plugarilor noștri, sub impresiunea aspectului sombru celu oferă acestea ochiloru săi ar' crede, cum-că îndăreptu au mai ramasu acesti omeni de lumea cultă. E dreptu, că în decursulu timpiloru grei o parte însemnată din puterile materiele ale poporului român au secatu, dér în mânia tuturoru necasuriloru, dorulu séu cătră lumină și cultură cu mai multe ocașuni se vede manifestându-se prin fapte, ce sunt demne de atențiunea chiar a unu strein. —

În 7 Nov. n. unu casu tristu m'a făcutu a cerceta o comună românescă ce ȋace în direcțiune s. v. dela Betleanu, numită: „Rusii Betleanului.” Când am pășitu pentru prima ôră pe pământulu acelei comune unu prețiosu și frumosu monumentu mi-a atrasu atențiunea. Unu monumentu, ce este situatu pe o dalmă dintr'o grădină frumoasă în fața sôrelui — rară va întelni ochiulu privitorului prin părțile acestea. Elu este ridicatu din partea unui fruntașu român, Florea Bădeanu, în memoria fiului séu Ioanu, fostu comerciantu în Deșiu. Multe calități frumoșe a dusu acestu tinêru cu sine în mormentu. În ȋiua amintită de 6 Nov. n. 4 preoți au sănțitu monumentulu. S'au ținutu două vorbiri cu acea ocașione: una din partea preotului din Ceaba, Pavelu Salvanu, ér alta din partea teologului abs. centr. Ioanu H. Boteanu.

Monumentulu l'a cioplitu unu român betlenenu: Iosifu Cocioiu. Ceea ce n'a isbititu să facă bravulu nostru român pe terenulu comercialu, adecă să dea națiunii și societății unu comerciantu bravu, aceea cre-

FOILETONU.

Măriuța

Novelă populară

Măriuța era copilă bună și frumoasă. Ea moștenise dela părinți o mică moșioră, avea locu la câmpu și casă frumoasă în sat. Dér n'a avut multă bucurie după ele pentru că, fiind orfană, a fostu pusă sub tutoria unui unchiu, care moșia i-a datu în arêndă ér pe ea a dus'o departe-departe între străini unde a avut a lupta cu multe trude și necazuri, căci de ea sêrmana nimeni n'avea milă și nimeni n'o cruța, sci ca pe o copilă, care rămâne fără părinți și ajunge să mănecă pânea străinilor.

Dér în totu rêulu este și ceva bun. Măriuța a umblatu mult și a văduțu multe și apoi cine vede multe învêță multe, ea s'a dedatu cu necazulu și cu răbdarea, s'a dedatu a se mulțami cu puțin și cine se scie mulțami cu puțin se va bucura de mult. S'a făcutu răbduriă, harnică, statornică și cu frica lui Dumnezeu.

Bogată în însușiri bune, Măriuța, când a fostu de optu-spre-dece ani, s'a întorsu în Sălciora la moșia ei. În totu satulu fată ca ea nu era, drăgălașă și cu minte, blândă și frumoasă ca unu ângerășu. Pețitorii falnici, bogăți și mândri ca pênul pe întrecute voiau să câștigate iubirea Măriuței, și ea pe toți îi indatora, căci nu voia să iasă nimeni nemulțumitu din casa ei. Toți o încungiarau și o desmierdau cu vorbe bune și drăgăstose, dér nici unulu dintre ei nu scia care va fi celu fericitu și pe cine place Măriuța. Unii ȋiceau, că de bună sémă se va duce după Constantin Pașculu, că acela este mai bo-

mosu, dér Măriuța nu cerea dela Dumnezeu nici frumsetă, nici bogăția ci numai pacea și fericirea casei pentru că scia ea bine, că frumseta fără minte și bogăția fără hărnicia nu ajunge nimic. S'a maritată după Gorița, care era unu tînêru sêracu și nu prea frumosu, însă avea unu sufletu blându, minte bună și era omu de înțelesu și cu judecată.

Gorița era înzestratu dela D-șeu cu toate acele daruri și însușiri, cari potu să fericescă pe o femeă și Măriuța ar fi fostu cu elu cea mai fericită, dacă nesce omeni rai și pismuitorii n'arü fi stricatu sufletulu celu bunu alui Gorița. . . . . Indată ce a căpêtatü elu pe Măriuța și s'a făcutu stăpănu peste moșia ei, au începutu a-lu grămădi o mulțime de preteni, care de care mai vicleanu și mai lingarițu. Nu le zăcea la inima acestora binele și fericirea lui Gorița, ci pisma și gândulu de a-lu înșela, ei în locu de a-i da sfaturi bune și a-lu feri de rêu, îl încărcau cu laude și lingușiri îndemnându-lu să se lase de lucru, că a lucratu elu destulu până a fostu sêracu, acum e destulu de bogatu, să ședă numai și să poruncescă, ca unu domnu.

Scimü, că laudele ușor adēmănescu pe omu, mai alesu pe celu ce n'a văduțu multe în viața lui. Astăqi mai puțin, mâne mai mult și așa bietulu Gorița cădu în cele din urmă cu totul în cursa prieteniloru săi. Se făcu sumețu, leneșu și domnosu. La lucru nu mergea în veci, pământurile și le da în parte, ȋilele de lucru la preotü, la primaru și la colectoru nu le făcea elu însuși, ci le plătea cu bani.

Dér dela o vreme o sîrși și cu banii, nu i mai ajungeau. Ce să facă bietulu omu? Necazurile s'au măritu, dările s'au înmulțitu: darea de pământu, despăgubirea jobăgiei, darea pe capu, arunculu satului, darea de cătăniă, facerea drumului de țera, plata învățatorului,

a notarului, a doftorului, a tutorului orfanalu și mai scia primejdia câte și mai câte dări cu cale și fără cale, de unde se le plătescă toate acestea plugarulu, aibă și starea lui Gorița, decă nu va munci ȋiua și nôptea la moșia lui?

Dela o vreme se luă de gânduri și Gorița, căci banii se deă i se cerea mereu, dér de căpetatu nu avea de unde se mai capete. Ce să facă? S'a dusu și elu la jupănu Izig să ia banii împrumutu. Izig se arăta omu bun și milosu, pe Gorița îl primia cu prietenia, îl împrumuta cu bani căți îi trebuiau ba adese-orii îl omeinea și cu vinarsu numai în cinste pentru că jupănu Izig ține în arêndă și cărciuma satului.

Gorița începuse a se îngropa în punga jidovului cu datorii din ce în ce mai mari, astă-qi lua unu florinu mâne altulu și totu la două la trei luni se ducea la jupănu Izig ca să-și facă socotela. Izig se împăca ușor cu Gorița, pentru că în locu de bani jidovulu se mulțamia și numai cu câte o învoială în scrisu, veqi bine cu câte două-șeci orii trei șeci florini mai multu de cum era datoriu, și Gorița o făcea acesta bucuros pentru că elu ar fi datu jupănu Izig orii și ce numai bani se nu i cêră pentru că banii nu avea.

Deși nu prea voiosu, dér Gorița totuși era mângaiatu, căci cu jidovulu o ducea bine, se dedase cu elu, îl cerceta mereu și încă la începutu numai din prietenie, pentru că Gorița nu era beutoru, dér dela o vreme cercetându mereu cărciuma lui Izig, începü să-i plădă și lui a se uita în fundulu sticleței, căci deși n'avea pătima beției totuși, celu puțin din prietenie, trebuia să guste astăqi mai puțin, mâne mai mult, și așa tîu crescëndu.

Numai atâta îi mai lipsea ca să ajungă acolo unde

demă, cum-ă cu ajutorul cerului va face pe tărâmul științelor. Are fii studenți în școlile născundene.

Intr'adeveră astfel de omeni merită îmbărbătare, când vedem, cum-ă nu numai se născund a da națiunii bărbați bravi ci mai ajută și instituțiile prin cari se susține religionea și moralul în societate, precum face și d. Beudeanu donându sârmanei bisericii din Chiuza lucruri de preț, despre cari cel competent va raporta la timpul său.

Doresc ca d. Beudeanu să aibă mulți imitatori și vindecându-i-se rana cauzată prin pierderea fiului său, să-lu țină Ceriul la mulți ani spre folosul națiunii, și al patriei iubite.

Ună drumarū.

ASOCIAȚIUNILE NOSTRE.

In lupta mare de existență a popoarelor, fiecare din aceste datoră este a-și examina în continuu puterile și aptitudinile proprii. Numai cunoscându-le pe acestea, își pōte ajunge mai cu siguranță scopul cătră care țintesc. »Cunōsc-te pe tine însuși,« este o maximă foarte vechiă.

S'a dīsū și cu dreptu cuvētū se repetesc, că seculul nostru este seculul asociațiilor. »Unirea dă putere« este cea mai modernă arenă de luptă. Minuni sunt rezultatele ei, ori în cătrău ne întorcem privirea.

Măncându din aceste principii subscrierul și-a propus a face un studiu istoric, comparativ, despre toate asociațiile, respective reuniunile române din Austro-Ungaria de orice categoriă, precum: Asociații literare învățătorești, reuniuni de femei, casine, institute de bani, reuniuni de cântări, de meseriași, de pompieri, asociații de diletanți pentru teatre, coruri de plugari etc. etc.

De aceea imi permitu a adresa o respectuoasă

Rugare

cătră P. T. președinți, respective secretari ai tuturor asociațiilor române din Austro-Ungaria ca cel mult până la 1 Decembrie v. a. c., să binevoiescă a mi comunica*) următoarele date, relative la asociațiile în fruntea, cărora se află:

1. Numele și reședința asociației cu posta ultimă.
2. Când și la a cui inițiativă s'a înființat?
3. Cine sunt conducătorii actuali?
4. De ce mijloce dispune?
5. Dacă și cum prosperază asociația?
6. Care e n mērul membrilor actuali?
7. A mi-se trāmite câte un exemplar de statute er, unde acesta n'ar fi posibil, a mi-se arata felul organizării.

Eventuale rapōrte amēnunțite despre activitatea reuniunilor voru da studiului meu o importanță cu atât mai meritoriă.

Chiar și rapōrte despre asociații desființate, în cari se se arate cauzele desființării, încă voru fi de mare interes pentru studiu.

În speranță, că rugarea mea va avea rezultatul dorit, sunt cu stimă

Brașov, 1/13 Noembrie 1885.

N. Petra-Petrescu.

*) Sub adresa: N. Petra-Petrescu, Kronstadt (Siebenbürgen).

INSCRIȚARE.

Adunarea generală a Reuniunii femeilor Române. din Brașov se va ține Joi în 7 Noembrie a. c. în sala de desemnă a gimnasiunului român după prânz la 3 ore Brașov în 2 Noembrie 1885.

Maria Alexi

Dr. Nicolau Popu

v.-președintă.

actuar.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

BERLIN, 14 Noembrie. — Un individ nebun încercă se pētrundă cu forța în palatul imperial, sub cuvētū că are să comunice împăratului ceva urgent. Garda l'a dus în institutul de nebuni.

NIȘU, 14 Noembrie. (Oficialu.) Ministrul de esterne Garașanin avisă pe trimisul Rhangabé să declare guvernului din Sofia, că guvernul sērbescu a răspuns la provocarea bulgară cu declararea de războiu. Regele a plecat la ora 1 din noapte la Pirotu, ca să ia comanda supremă a trupelor.

DIVERSE.

Naivitate. — Virginia se plāngea cătră amica sa Eleonora, că Dionisiu a vrut să o sărute. — »Și tu ce i-ai dīsū?« o întrebă Eleonora. — »I-am dīsū să mērgă înlătur, că e prea obraznicu,« răspuse Virginia. — »Și nu te a sărutat?« »Nu prostul!«

**

Recetă în contra împrumutătorilor de diare. — Adeseori abonentul unui diar e mereu șicanat de vecin-său care, fiindu pre șgarcițu să aboneze diarul și cu toate astea vrēndu să scie ce conține, trimite regulat la el, că se închină cu sănătate și-lu rōgă se fiă așa de bun a i împrumuta pentru un moment diarul. În bunătate și din considerații de bună vecinătate, îi implinesce totdeuna rugămintea, deși în cele din urmă cu orecare necaz ascunsu de obrăsnicia vecinului. Pentru asemenea casuri aduce »Papierzeitung« următoarea practică recetă: Abonentul să taiă cu băgare de sēmă o notiță care i va plăcea din diar, înainte d'a o împrumuta. Curēndu după ce s'a împrumutat diarul, un servitor al împrumutătorului va alerga să cumpere un exemplar din acel număr. Cetitōrele, între care circulă foia împrumutată, de asemenea își vor cumpăra fi-ă care pentru sine, câte un exemplar; nici una din ele nu pōte dormi liniștită, înainte d'a scie, ce conține partea tăiată. Experimentul se repetesc în ziua următoare cu același rezultat, în casuri de încăpăținare încă de câteva ori, — ș'apoi nu va mai fi necesar, mai cu sēmă la femei, căci nu vor mai împrumuta.

**

Palăria jos. — În Rusia este obiceiul ca simplii supuși, cari n'au în ochii funcționarilor decât o înțelegință foarte mărginită, să-și scōtă cu respectu palăria când

se adresază la cel mai micu cinornik. Dilele acestea din urmă unu organist germanu, care face o călătorie artistică în Rusia, se prezentă cu palăria pe capu la biroulul poștal din Odessa pantru a-și lua scrisorile ce se adresase »poste-restante.« Funcționarul dela ghișet, îi dīse în limba rusă: — Cine 'ți-a spus, dobitocule, că poți să-ți vorbești cu palăria în capu? Artistul însă nu-și perdū cumpētul, și observă, că în vestibul era unu curentu de aer. — Asta nu face nimic, dīce funcționarul. Dēcă nu-ți scoți palăria nu-ți voi da scrisorile. — Vomū vedea, răspuse artistul. Și trimise îndată o telegramă urgentă cu răspunsu plătitu la autoritatea superiōră din St.-Petersburg, pentru a întreba dēcă era obligat d'a se supune la pretențiunea funcționarului. Așteptă răspunsul în liniște care i și sosi îndată, și — ce triumf! — cu palăria pe capu se duse de-și luă scrisorile. »Țarul este departe,« dīcū Rușii ori de câte ori este vorba să reclame în contra tiraniei funcționarilor. După cum se vede, acestu proverbu n'are în tot'dauna dreptate.

**

O răfuială rară. — Unu Mauru de frunte din Algeria își mărită feta după o căpeteniă de Mauri, avutū, dēr cam aspru și pasionatū. Tēnēra femeia, neținēndu sēmă de caracterul bărbatului ei, pricinui dese nețelegeri, cari degeneră cu timpul în fapte. Intr'o dī ea se duse la tată-său plāngēndu și tremurāndu de mână, că bărbatul-său a plāmuit'o. De aceea cerea ea, ca tată-său să rēsbune onōrea casei și a ficei sale. Înțeleptul Mauru dete seriosu din capu, rēmase câteva minute pe gânduri și în fine ridică mâna, și dete o sdra-vēnă palmă ficei sale, care aștepta rēsbunarea. Tēnēra femeia se dete înapoi, ca și cum ar fi cădūtū trāsnetulū la piciorle ei, și punēndu-și mâna pe obrazul plāmuitū, strigă tremurāndu și scinteindū din ochi: »Vai, tată! Asta i rēsbunarea ta asupra ofensatorului casei nōstre?« Bētrēnulū își neteđi barba și privindū fixū în ochii ficei sale dīse: »Negreșitū. Mergī acum și spune bărbatului tēu, că i-am bātutū nevasta, fiindū că și elū mi-a bātutū pe fica mea, și că prin urmare ne-am achitatū!« Dīse și se'nțorse în altă parte, lāsāndu-și fica să se gāndescă asupra acestei rare răfueli.

**

Dramă. — Cronicarul diarului le Radical povestesc o »legendă« dramatică a binalii:

Duoi zidari lucră pe o schelă.

Schela se rupe, rēmāindū la locul ei numai o bārnă de care lucrătorii se agățā cu desnădājduire. Dar bārna începe să se clatine; numai presintēză destulă rezistență ca să pōrte greutatea a două trupuri. Zidarii bagă de sēmă și se uită unul la altul.

— Ioane, dīse cel mai bētrānū, am patru copii de hrānitū.

— Bine, Petre!

Și zidarul cel mai tēnērū își desface mānele după bārnă și cade jos.

Celălaltū a scāpatū.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

omul se face neom. Așa și totu așa până ce la urmă nici mănecare nu-i mai trebuia numai vinarsu să aibă.

Veđi așa-i sōrtea unora. Cine arū fi cređutū despre unu copilū ca și Gorița, că din sīrguinciosu și harnicū cum era, se se facă unu prāpăditū și perde-vēră. Dēcă Gorița nu s'arū fi împrietinitū cu căți trāși-impinși, rēmas-ar-fi omū de cinste și de omenia dēr — prietenii, după ce l'au scos din fire, i-au māncatū și norocul. Acēsta o vedea și Gorița dēr era tārđiu. Între omenii de frunte și de omenia nu mai avē locū și trebuia să rēmānă între aceia pe cari și i-a alesū.

Dēr ce făcea Māriuța? La mulți le era milă de sōrtea ei și o învățau să nu mai sufere batjocura bărbatului ei, să nu mai ședă pustii și singur de risulū omenilor, să-și vēndă casa și moșiora cum va putē și să se ducă ori și unde, numai să scape de uritulū bărbatului. Dēr Māriuța era femeia cu mīnte și nu se uita după gurile omenilor, pentru că scia ea bine, că legătura făcută înaintea altarului trebuie să fiă statornică nu numai în bine ci și în rēu. Dī și nōpte se gāndea numai la aceea cum ar putē să-și îndrepte bărbatul, Māriuța cunosccea rana ce hātue inima iubitului ei soțu, că Gorița era desperatū și apoi omul în desperare nu mai pōte face nici o faptă bună. Acēsta o scia Māriuța, dēr n'avea ce să facă; i se rupea inima de durere și lacrimi tainice vērsa, dēr tōte înzadarū.

Desperarea lui Gorița creșcea din dī în dī, ca și necazurile lui; nāpārca jidovescă, acelu Itzig afurisitū, care mai ierf alaltă-ierf ilū purta pe palmi, acum ilū batjocurea și nu-lu mai băga în sēmă; nici bani împrumutū nu-i mai da, și nici vinarsu pe credință.

Nefericitulū Gorița sēmțea acum amarū adevērata lui stare. Prietenii lui de mai înainte ilū priviau cor-disū, ba adeseori se făcū, că nici nu-lu mai cunoscū. Așa-i

lumea, așa-sū omenii, în bine toți și-sū prietini, în rēu toți te părăsesc!

Gorița era singur! Ba nu, elū credea numai că e singur. Unu sufletū bunū totū ia mai rēmāsū credinciosū. Dēr cum putē Gorița să mai cređă, că pōte fi ființă, care îi va erta vreodată? Și totuși Māriuța i-a iertatū, ea era sufletul bunū, care nu se depārtă de lângă elū în nenorocire. Ea ilū māngāia cu vorbe dulci și cu cătū ilū omenia mai bine, cu atāta Gorița o prețuia mai multū și cu cătū o prețuia mai multū, cu atātū o asculta mai multū.

Numai acum începuse Gorița a cunōsce ce este adevērata iubire și cătā fericire își pōte afla bărbatul într'o femeia bună și credinciosă. Māriuța, deși o sērăcise bărbatul ei, totuși făcea ce făcea și Gorița ei nici odată nu pornea flāmēndū de acasă; când se întorcea de pe drumū ori dela lucru, Māriuța totdeana ilū aștepta cu masa întinsă, cu pāne prōspētă și māncare bună, ba Māriuța se scia îngriji pe sēmă lui și de puțin vinars, pe care il indulcea. Astfel Gorița s'a datatū cu inecetulū a prețui mai multū māncarea decâtū bēutura, ba încă mai în urmă nici nu-i pāsa dēcă are bēutura ori nu, numai māncare să aibă bună. Nu trecū multū și Gorița nici că mai voia să mai audă de cărciumă nici bēutura s'o vēdă, tōtā fericirea lui era acum numai de a face pe placulū nevetei sale, lângă care își afla elū adevērata odihnă și mulțămire.

Multū plătesce o nevastă bună! Se povestea prin satū și se mirau omenii, ce-i cu Gorița de s'a schimbatū așa, s'a lāsātū de prietenii și de blāstāmății, dīua își vede de lucru, sēra se culcă ca omenii, ca și cum n'arū mai fi elū Gorița celū perdutū și ulicarnițū.

Și Dōmne cătū de māngāiată se simeța Māriuța în inima ei, când audia aceste vorbe. Cu cătā lācomia se

uita tēnēra nevastă în ochii bărbatului și cu cătā speranță se gāndia ea la trailulū casei lor! Dēr ca tōte în lume nici acēstā fericire, plătită cu multe lacrimi și dureri, n'a fostū statornică. Intr'o dī, când nefericitulū Gorița își desmierda minutele vieții la simulū nevetei sale, numai ce se trezesc, că ușa casei se isbesce înapoi și etă, că întrā doi jurași și cu primarulū adu cēndu-i o hārtiă dela judecătōriă. Dōmne ce carte nēgră era cartea acēsta, căci jupānulū Itzig le luase în datorii moșiora și cu legea în mână āmbra să-i scōtă afară din casa părintescă.

Sudori reci eșiau pe fruntea nenorocitului! Pēcatele trecutului apēsau greu pe inima lui Gorița. Dēră ce s'a făcutū odată nu se mai pōte desface.

... »Așa a voitū ursita Goriță, uită-te la mine, nu desnădājdui, dēcă pāganulū fără milă ne va scōte afară din casă, nu vei rēmānē singurū, eu nu mē voi depārtă de lângă tine, vomū munci împreună, vomū trăi și noi cum trāescū alți omeni, inima nōstră e bună și Dumneđeu nu ne va uita. Așa-i Gorița?«

Māriuța îi totū vorbea și se trudea să-lu māngāiă, dēr Gorița nu rēspundeā nimicū, numai din când în când suspinā greu, cu atātū mai greu cu cătū îi vorvia Māriuța mai dulce.

Dela o vreme Gorița a eșitū din casă și s'a dusū. Unde? Nimeni nu scia să spună. Sērmana Māriuța!.....

Trecuseră câteva sēptēmāni în așteptare zadarnicā. Încă Itzig nu venise cu esecutorulū și cu pandurii, când în miezulū dīlei clopotulū sună în turnū. Ți se rupea inima așa sună de jalnicū. Cine a muritū?..... Inima fragedă a unei femei ușorū se rupe sub o durere grea..... Māriuța era mōrtă.

G. M.

in

Cursul la bursa de Viena

din 12 Noembrie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	97.95	Bonuri croato-slavone	102.-
Rentă de hârtie 5%	90.50	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	97.50
Imprumutul căilor ferate ungare	148.80	Imprumutul cu premiu ungh.	118.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	97.-	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	121.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	124.75	Renta de hârtie austriacă	82.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	109.-	Renta de arg. austr.	82.55
Bonuri rurale ungare	103.80	Renta de aur austr.	109.25
Bonuri cu cl. de sortare	103.80	Losurile din 1860	140.-
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	103.80	Acțiunile băncel austro-ungare	866.-
Bonuri cu cl. de sortare	103.80	Act. băncel de credit ungh.	287.-
Bonuri rurale transilvane	102.50	Act. băncel de credit austr.	282.60
		Argintul — Galbint inapărătescl	5.90
		Napoleon-d'orl	9.98
		Mărci 100 imp. germ.	61.75
		Londra 10 Livres sterlinge	125.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Octomvre st. v. 1385.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	86	87 1/4
Renta rom. amort. (5%)	90	91 1/2
convert. (6%)	86	87 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31	31 3/4
Credit fonc. rural (7%)	101 1/2	102 1/2
" " (5%)	85	86 1/4
" " urban (7%)	96 1/2	97 1/2
" " (6%)	90	91
" " (5%)	80 1/2	81 1/4
Banca națională a României	1050	1100
Ac. de asig. Dacia-Rom.	244	250
" " Națională	199 1/2	211
Aur	12 1/2	12.
Bancnote austriace contra aur.	2.02	2.04

Cursul pieței Brașov

din 13 Noembrie st. n. 1885

Bancnote românești	Cump.	8 64	Vend.	8 69
Argint românesc		8 61		8 65
Napoleon-d'ori		9.94		9.99
Lire turcesci		11.26		11.38
Imperiali		10.16		10.24
Galbeni		5.90		5.94
Serisurile fonc. »Albina«		100.50		101.-
Ruble Rusesci		122.-		123.-
Discontul				7—10 % pe an.

Numere singuratică à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Anunțăm acelor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abonă la foia noastră de aici încolo, că avem încă în rezervă numeră dela începutul anului 1885 prin urmare pot să aibă colecțiunea completă.

De 87 ani înființată

c. r. brevetată

Fabrică de pături și strae

a lui *vorm. Lichtnauer's W-we & Söhne* espedză prin depositul ei din Viena

Pături de cai

190 centim. lungi, 130 centim. late, de calitate foarte durabilă, cu câmpul de colorie închisă și bordurile în colorii deschise bucata cu

fl. 1.65 cr.

inclusive împachetare, astfel fără de alte cheltueli. Numai prin fabricațiunea în cantități mari și în urma vânderei colosale suntem în stare a da aceste **Pături de cai** în calitate atât de bună și cu prețul așa de efiniu.

SE SE OBSERVE BINE ADRESA:

Haupt-Niederlage, Silberstern, Wien, I., Rothenthurmerstrasse 14.

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de secretaru la **Institutul de credit și de economii „ALBINA“** în Sibiu dotat cu salariu anual de fl. 1,200 și dreptu de pensiu.

Doritorii de a ocupa acestă postu au se dovedescă:

1. Că sunt de etate între 18 și 40 ani.
2. Că sunt deplin sănătoși.
3. Conduită corectă.
4. Cunoscință deplină a limbei române, maghiare și germane.
5. Cualiificațiune mai înaltă documentată prin testimonii scolare.

Petițiunile scrise de însuși concurenții sunt a se trimite la subscrisa Direcțiune până la 1 Decembrie st. n. a. c. Sibiu, 12 Noemvre 1885.

Direcțiunea

Institutului de credit și de economii „Albina“ în Sibiu.

Nro. 12702—1885.

Publicațiune.

În urma esmisului inspectoratului de dare din 26 Octomvre a. c. Nro. 15,904, se provocă, conformu Inaltei ordinațiuni ministeriale de finanțe din 10 Octomvre a. c. Nro. 63,475, toți posesorii de clădiri nouă, cari nu au fost supuș dărei séu ai acelor clădiri, care, dela măsurarea dărei de casă pro 1885 începându s'au folositu ca locuințe, computându-se aci toate nouele clădiri și reedificările despărțemintelor de locuință în Stupini, Dirste, Nou, Timișul superior și inferior și Predealul, — ca să și procure fără întârziere dela oficiul orășanescu de dare libelele pentru fassionarea dărei de case și fassionându-le în modu corșpunătoru să le reșternă celu multu până în 30 a l. c. la oficiul orășanescu de dare, dispunându-se la casu contraru pentru negligența posesorii de case, ca libelele lor de fassionare să se fasionede ex offo și pe basa acestora să se determine darea de casă, respective arunculu generalu după darea de venit pro 1886.

Brașov, 7 Noemvre 1885.

Magistratul orășanescu.

NESTRĂBĂTĂTORU

CONTRA

FRIGULUI ȘI UMEZELEI

Numai 1 fl. 85 cr.

Nou inventat, cel mai bun, bine țesut, calduros și elegant vestmintu este așa numitul

„BÜRGER“-JACKE

Nu se află nimic mai bun, durabil, efin și comod ca aceste nou inventate „Bürger“ Jacke practice pentru bărbați și dame, pentru băeți și ete, care se află în colorii suru, cafeniu, drap, civit inchis și negru, — și recunoscute de cătră persoane cu autoritate pentru

1. „Elasticitatea pe fiecare corp“
2. „Conservarea temperaturii egale a corpului.“
3. „Eronomia altor haine scumpe.“
4. „Efin, durabil, fasonu frumosu modern.“

Care posedă unu „Bürger“ Jacke, este în timpu de erna cel mai bine aparat în contra frigului, pentru aceea se nu cruce nimeni acestă mică sumă, care o datorese pentru conservarea sănătății.

Mai departe se desfacă:

1200 bucăți flanel de erna caldoroșe din Merino pentru bărbați, dame, băeți și fetițe à 1 fl. 20 cr.

800 bucăți ismene de erna din Merino finu pentru bărbați și dame à 1 fl. 30 cr.

800 bucăți fuste pentru dame, forte pompoșe, caldoroșe, impletite (tricotate) din lână cu 3—5 rënduri de bordure și cu aplicațiune franțuzescă, suficientu ca haină de erna, a costat mai nainte 5 fl., acuma bucata cu 1 fl. 80 cr.

Singurul loșu pentru vândarea și espedarea cu rambursu (Nachnahme) numai la

IULIUS FEKETE, Versendungs-Haus

Wien, Hundsthurmerstrasse 18/38.

TOTE CULORILE: MARABUTS-CHEN. ȘI VOLANE DE PENE

GRAND MAGAZIN

PENTRU

DAME, DE MODE ȘI CONFECȚIUNE

Kovácsnai & Keresztesy,

Brașov

recomandă depositulu lor bine asortat de

Mărfuri de modă și de manufactură

indigene și straine.

Expozițiune de **haine gata** pentru **Dòmne (Toilet)** și **Mantale cu prețuri câtu se pôte de ieftine.**

COLECȚIUNI DE MOSTRE SE TRIMIT GRATIS.

ASORTIMENT MARE DE STOFE PENTRU HAINE

DEPOSITU DE MANȘONE ȘI DE ȘEPCI

DE DAME NOUVEAUTÉ LODEN

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Pentru repețiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repețiri de	3—4 or	10%
" " "	5—8 "	15%
" " "	9—11 "	20%
" " "	12—15 "	30%
" " "	16—20 "	40%
Dela 20 de repețiri în sus		50%